

ligvis afsættet efter Forholdene; men ligesom Rigsdagen ikke hidtil er gaaet ind paa at bevilge et saadant Beløb, har Udvalget været enigt om at foreslaa, at ogsaa det her omhandlede Beløb skal udgaa af Beregningerne. Med Hensyn til dette Embede, Embedet som Herredsfoged og Skriver i Hæsting-Næs Herreder, var der af Ministeriet foreslaaet 309 Kr. som Portogodtgjørelse, men Udvalget har menet at maatte gaa ud fra, at 250 Kr. maatte være tilstrækkeligt, og vi foreslaa derfor en saadan Nedsættelse. — Med Hensyn til Embedet som Byfoged i Sillerød og Birkebonner i Frederiksborg Birk er der ligeledes foreslaaet en rigtig nok ringe Nedsættelse af Portogodtgjørelsen, nemlig fra 263 Kr. til 250 Kr., ikke saa meget for selve Beløbets Skyld som for ogsaa her at antyde, at man sammenligningsvis vil lade en Vejledning træde frem ogsaa i Tallene. Vi maa mene, at Beregningen er noget rundbelig. — Med Hensyn til Embedet som Byfoged og Bystriver i Søby samt Herredsfoged og Skriver i Dronninglund Herred har Justitsministeriet opgivet som Portogodtgjørelse et Beløb af 358 Kr., men Udvalget foreslaar denne Sum nedsat til 300 Kr. Saa vidt jeg husker, er et saa høit Beløb ikke hidtil tilstaaet noget andet Embede til Porto; 358 Kr. anse vi for at være et Beløb, der ikke vil kunne udkomme uden meget anstrengt Striveri. Jeg skal her bemærke, at der i Udvalgets Motivering siges, at det afrunder Summen til 4,820 Kr., men det findes rigtigt opført i Endringsforslaget med 4,810 Kr., og har altsaa ikke Videre at betyde. — Med Hensyn til Embedet som Byfoged og Bystriver i Randers skal jeg henvise ærede Medlemmer til den Motivering, der fra Justitsministerens Side følger Lovforslaget, og hvori det oplyses, at særlige Forhold have medført, at denne Embedsmand kan faae forskjellige af sine Forretninger udførte billigere, end om disse Omstændigheder ikke vare tilstede, og at han derfor vil kunne ansættes noget ringere, end ellers vilde være Tilfældet. Udvalget har imidlertid, efter at det var nedsat, faaet tilfattet en Skrivelse fra vedkommende Embedsmand, hvori han giver Oplysninger om de Forhold, der saaledes ere paaberaabte i Motiverne til Lovforslaget, og beder Udvalget om at ville tage Hensyn til hans Fremstilling med Hensyn til Bestemmelsen af hans Kontorholdsvederlag. Da Udvalget nu paa den ene Side fandt, at de Grunde, der vare ansførte af vedkommende Embedsmand, havde Afskilligt for sig, medens det paa den anden Side følger den bestemte Regel ikke at fremkomme med noget som helst Forslag til Forhøielse af de Beløb, Justitsministeren foreslaar i Kontorholdslovsforslaget, fandt Udvalget, at den korrekte Fremgangsmaade vilde være at henvise dette Andragende til Justitsministeren og at henstille til ham, om han maatte finde Anledning til at foreslaa en Forhøielse af det Beløb, der var opført i selve Lovforslaget.

Vi have nu modtaget en Skrivelse fra den høitæredede Justitsminister, som gaar ud paa, at det Beløb til Lønninger, som i Lovforslaget er opført for det nævnte Embede i Randers, nemlig 2,080 Kr., foreslaas forhøiet til 2,400 Kr., og Udvalget anmodes derhos om til 2den Behandling at stille et saadant Forslag. Da denne Skrivelse indløb, var vor Betænkning imidlertid saa vidt fremrykket, at der maatte have været indfaldt et nyt Udvalgs møde for at overveie dette Forslag og for derefter at tage Beslutning om, hvorvidt man vilde og kunde tiltræde det eller ei. Jeg fandt det da rigtig, for ikke at opholde Sagen videre, at lade Betænkningen gaa, saaledes som den var udfærdiget, idet dette Forslag af den høitæredede Justitsminister jo vil kunne blive behandlet i Udvalget inden 3die Behandling, og et Endringsforslag, for saa vidt Udvalget billigere det, hvilket jeg har Grund til at antage, vil da kunne blive stillet af Udvalget til 3die Behandling. Dette vil jeg foreløbig annelde her med Hensyn til denne Sags Stilling i det Hele taget. — Jeg har iøvrigt Intet videre at ansføre, idet jeg skal henvise til de nærmere Udtalelser i Betænkningen angaaende de enkelte Embeder.

Justitsministeren (Nellemann): Til det, der er ansført af den ærede Ordfører, skal jeg kun tillade mig at knytte nogle faa Bemærkninger. Hvad angaar det Forslag, som Udvalget stiller med Hensyn til Lønningerne, nemlig, at man i Stedet for at forhøie Fuldmægtigenes Løn til 920 Kr. og Skrivers Løn til 480 Kr., hellere skulde vælge at tilstaa Fuldmægtigenes og Skrivers hver en Lønningsforhøielse af 100 Kr., skal jeg dertil kun bemærke, at jeg ikke har Noget derimod at erindre. Det fører i finantiel Henseende omtrent til det samme Resultat som det Lovforslaget gaar ud paa. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Bederlag for Kontorlokale, skal jeg derom bemærke, at der ikke er nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem det, Udvalget foreslaar, og selve Lovforslaget, men jeg vil dog benytte denne Leilighed til atter at gjentage, hvad jeg tillod mig at bemærke ved denne Sags 1ste Behandling, at min Erfaring bestandig mere og mere gaar i den antydede Retning, idet jeg ved næsten hver ny Embedsansættelse erfarer, at det er overordentlig vanskeligt og i mange Tilfælde besøftelig for Retsbetjentene at skaffe sig Lokaler, fornemlig i de smaa Kjøbstæder. Der er næsten ikke ansat en Retsbetjent, uden at han i den Henseende møder de største Vanskeligheder, og enten nødes til at bygge selv, eller at søge Udveje paa andre saadanne kostbare Maader. — Hvad angaar Forhøielsen af Bederlaget for Befordringsudgifter, kan jeg kun anerkende, at Udvalget har fulgt Forslaget i den Henseende, og jeg tror heller ikke, der kan være forskellige Meninger om, at den stedfundne Forhøielse paa nogen Maade